

Vreme: 23.12.2018 12:26

Medij: subotica.info

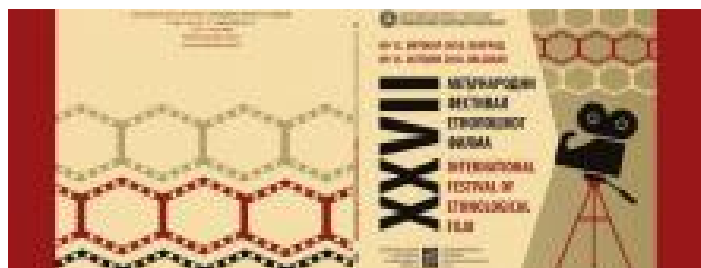
Link: <http://www.subotica.info/2018/12/23/filmovi-sa-xxvii-medunarodnog-festivala-etnoloskog-filma>

Autori: Redakcija

Teme: Etnografski muzej Srbije

Naslov: Filmovi sa XXVII Međunarodnog festivala etnološkog filma - www.subotica.info - Dešavanja, najave, intervju, sve o Subotici

3051

Gradski muzej Subotica Filmovi sa XXVII Međunarodnog festivala etnološkog filma

Trodnevni festival etnološkog filma ove godine nazvan "Kontrapunkt života" po čuvenom romanu Oldousa Hakslija pokušava da kroz samo tri filma prikaže svu složenost i kontradiktornost današnjeg života i širok dijapazon tema kojima se bavi savremena antropologija. Festival se održava od 26. do 28. decembra u predivnom izložbenom prostoru Gradskog muzeja Subotica posvećenom zaostavštini Oskara Vojnića.

KONTRAPUNKT ŽIVOTA

Filmovi sa XXVII Međunarodnog festivala etnološkog filma - Etnografski muzej, Beograd

Gradski muzej Subotica, Trg sinagoge 3

Sreda, 26. decembar 19h

Kako sam postao ono što sam bio (Južna Koreja, 2018.) 95` Padmi Angdu se čitav svet okrenuo naglavačke kada je izbačen iz manastira u kom je živio. Iako ga u Ladaku smatraju živim Budom, jedino što ga drži jeste bezrezervna ljubav njegovog učitelja. Sa ulaskom u adolescentsko doba, velika očekivanja zajednice vode mladog Rimbočea u pobunu. Nakon godina provedenih u uzaludnom čekanju da se pojave njegovi učenici sa Tibeta, u potrazi za odgovorom, Ramboče, na pragu adolescencije, i njegov ostareli učitelj otiskuju se na epski put ka Tibetu.

Četvrtak, 27. decembar 19h

Pani: Žene, droga i Katmandu (Tajland, Španija 2017.) 87` Uprkos činjenici da se zavisnost od droge kod žena u Nepal u smatra tabu temom, šest hrabrih žena otvoreno govori o borbi da se izleče od zavisnosti, suočavajući se, istovremeno, sa izazovima koje nosi život otpadnika u Katmanduu: siromaštvom, dilerima droge, preživljavanjem zahvaljujući seksualnom radu, korumpiranim policajcima i diskriminacijom. Odbačene od društva, one se oslanjaju na sebe i pomažu jedna drugoj kako bi preživele. Neke žene uspevaju da se otisnu na težak put izlječenja, dok druge ostaju, nesposobne da pobegnu od muka koje nosi zavisnost. Svojom jedinstvenom i retkom perspektivom, film izaziva empatiju, razumevanje i saosećanje za žene koje pate od zavisnosti u Nepal u.

Petak, 28. decembar 19h

Idemo na jug (Kanada, 2018.) 104` Idemo na jug je drugi deo tetralogije u kojoj Dominik Ganjon istražuje strane sveta interneta u eri post-istine. Dosledan svom kredo - bioskopu bez kamere, materijal za film nalazi u svetu jutjubera. Poigravajući se sa apsurdnom teorijom savremenih gurua da je Zemlja ravna ploča, kreće na putovanje od pola Zemlje, koja je u obliku diska, do Tropske zone, hladnih mora načičkanih lednicima, i dalje, u svemir! Oni sa kojima se susreće dele svoju istinu sa nama, stvarajući mahnuti mozaik - u kom jednaku pažnju zavređuju spiskovi za kupovinu, intimni izlivi i teorije zavere, vrtoglave slike zemlje viđene sa svemirske stanice, lagani praznični filmovi, seksualni turizam i tropske kataklizme izazvane klimatskim promenama - odnosno hipnotišuću eho-komoru u kojoj je sve povezano ... jer sve je istinito na internetu. Za razliku od novinarske prakse proveravanja činjenica, autor konstruiše, iz sopstvene subjektivnosti, ideju o Jugu, kao što je u filmu o severu konstruisao ideju o severu.

Vreme: 23.12.2018 12:26

Medij: subotica.info

Link: <http://www.subotica.info/2018/12/23/filmovi-sa-xxvii-medunarodnog-festivala-etnoloskog-filma>

Autori: Redakcija

Teme: Etnografski muzej Srbije

Naslov: Filmovi sa XXVII Međunarodnog festivala etnološkog filma - www.subotica.info - Dešavanja, najave, intervju, sve o Subotici

Vreme održavanja - početak:

Vreme: 23.12.2018 20:07

Medij: dnevnik.rs

Link: <https://www.dnevnik.rs/vojvodina/kikindanka-smilka-bulatovic-ima-jedinstvenu-radionicu-opstanak->

Autori: Redakcija

Teme: Etnografski muzej Srbije

Naslov: Kikindanka Smiljka Bulatović ima jedinstvenu radionicu: Opstanak veza i trukovanja u podršku države

5332

Na temelju porodične tradicije Smiljka Bulatović u Kikindi ima Zanatsko umetničku radnju "Vez - trukovanje", koja je jedinstvena u Srbiji.

Ona je prvi i jedini sertifikovani majstor trukovanja u našoj zemlji, zahvaljujući etnologu Narodnog muzeja u Kikindi Slavici Gajić, koja joj je predložila da se i trukovanje uvrsti u spisak starih umetničkih zanata i domaće radinosti.

"Ministarstvo privrede je prihvatilo moj zahtev i vrlo brzo je došla stručna komisija tako da sam dobila sertifikat po kome sam priznata kao majstor ne samo veza nego i trukovanja", priča Smiljka Bulatović.

"Odrasla sam u kući u Kikindi, na salašu u Vincaidu, gde su razni vezovi i narodne rukotvorine bili deo enterijera, od kuvarica, dozidnica na zidovima, stolnjaci su bili uštirkani i ukrašeni vezom, divno su mirisali. Moja baka Jovanka čak je i svoje rublje ukrašavala belim vezom. Od malena sam bila u kući koja je imala dušu, zahvaljujući tim ženskim rukotvorinama. Puno je vezla i moja majka pa otuda tolika ljubav prema vezu, kojem sam se posvetila bez obzira što sam se pre toga bavila novinarskim pozivom." Foto: Privatna arhiva Zahvaljujući baki i majci Smiljka ima jako veliku kolekciju veoma starih mustri za vez po pismu, odnosno za trukovanje. Ona objašnjava da se vezovi dele na vez po broju i pismu Vez po broju se radi na tkanini koja ima jako izražene linije i potke, pa se broje niti i tako se stvaraju šare, dok veza po pismu je ustvari vez po crtežu koji je prenet na platno. Priznanja za kvalitet

Za kvalitet veza Smiljka uvek osvaja priznanja na najznačajnijim domaćim etno sajmovima. Ne samo što je prema ocenama stručnjaka tehnika izrade vrhunaska, nego koristi i najkvalitetnije moguće materijale. Smiljka se trudi da to budu prirodne pamučne, lanene ili od mešavine pamuka i lana, ali vez dobro pristaje i na kaputima od čoje. Naši tekstilci su propali, pa se tkanine uvoze, pri čemu trgovci uglavnom gledaju na zaradu, a malim zanatlijama predstavlja veliki problem da uvezu kvalitetne tkanine za rad, pa se snalaze kako znaju i umeju. "Crteži se na razne načine prenose na platno, a po meni jedan od najboljih je trukovanje. Trukovanje je stari zanat koji podrazumeva dve faze u postupku rada. Prva faza je prenošenje motiva, odnosno crteža sa već izvezene tkanine ili crteža na papiru na šablon za trukovanje. Druga faza je prenošenje mustre za vez, šablona za trukovanje, na platno koje će se kasnije vesti."

Vezovima se žene uglavnom bave okupljanjem u raznim udruženjima i klubovima, a Smiljka Bulatović je otišla korak dalje da se vezu i trukovanju posveti otvarajući zanatsku radnju, u čemu joj je kako naglašava puno pomogla država.

"Radnju sam otvorila zahvaljujući tome što je Nacionalna služba za zapošljavanje dodelila subvenciju za samozapošljavanje. Tim novcem koji mi je država dala, ja sam bila sigurna da ću izdržati tih početnih godinu dana dok ne steknem tržište. Isto tako država pomaže i kroz subvencije za održavanje starih zanata. Zahvaljujući Pokrajinskom sekretarijatu za privredu koji mi je dodelio subvencije u tri navrata, ja opstajem na tržištu. Kažem da opstajem, zato što je vrednost naših proizvoda potcenjena. Ne možemo da zaradimo koliko vredi naš rad, jer jednostavno na domaćem tržištu ljudi nisu spremni da plate pravu vrednost ručnog rada", predočava Bulatović. Foto: Privatna arhiva Naša sagovornica napominje da je vez u prethodnom periodu malo bio prisutan i u opremanju enterijera i kao ukras na odevnim predmetima, kao da smo se stideli nečeg što je naše nacionalno nasleđe.

"Na svu sreću država kroz razne subvencije nas podstiče da se bavimo ovim poslom i mi se trudimo da očuvamo stare umetničke zanate. Za posao koji radim nisu potrebna velika novčana sredstva, niti neka silna oprema, nego je dovoljno da imate iglu, kvalitetan konac, parče kvalitetne tkanine i da znate da prenesete motiv za vez na platno... To nije veliko ulaganje i praktično u ovaj posao možete da krenete sa stotinu evra, da imate jedan sto na kojem ćete crtati i sitan pribor, a najvažnije je imati volju da stalno učite. Po obrazovanju sam diplomirani inženjer poljoprivrede, više od dve decenije sam radila u novinarstvu, ali ono što sam zapravo odmalena želela, da se na neki način bavim primenjenom umetnošću. Sada učim kroz saradnju sa etnologima muzeja iz Kikinde, Novog Sada, Etnografskog muzeja iz Beograda, a koristim i svaku priliku da naučim nešto novo o preduzetništvu", kaže Smiljka Bulatović.

Najveći broj žena koje se bave vezom to radi na crno, pa se prema uveravanju naše sagovornice obara cena rukotvorina, ali u registrovanoj radnji svakog meseca se moraju platiti državi poreze i doprinose. Kupaca za vezove iz kućne manufakture Smiljke Bulatović ima, međutim, nisu baš spremni da plate koliko vredi uloženi rad vrednih ruku.

"Razumem i žene koje rade na crno, jer im je to način da prežive, međutim, zbog toga smo mi u neravnopravnom položaju. Bavim se direktnom i indirektnom prodajom, jer moji proizvodi se nalaze u Etnografskom muzeju u Beogradu, u ustanovi kulture od nacionalnog značaja, što govori da je kvalitet onoga što radim zaista vrhunski. Zastupljena sam u nekim suvenirnicama, ali najviše prodajem preko društvenih mreža... Više ne moram da se brinem da li ću imati dovoljno kupaca, nego da li ću imati dovoljno vremena da ih ispoštujem", kaže Bulatović.

Vreme: 23.12.2018 20:07

Medij: dnevnik.rs

Link: <https://www.dnevnik.rs/vojvodina/kikindanka-smilka-bulatovic-ima-jedinstvenu-radionicu-opstanak->

Autori: Redakcija

Teme: Etnografski muzej Srbije

Naslov: Kikindanka Smiljka Bulatović ima jedinstvenu radionicu: Opstanak veza i trukovanja uz podršku države

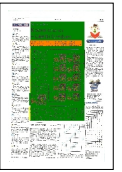
Milorad Mitrović

Datum: 24.12.2018
Medij: Politika
Rubrika: Mozaik
Autori: Redakcija
Teme: Etnografski muzej Srbije

Napomena:
Površina: 539
Tiraž: 35000

Naslov: Krsna slava - Sveti Stefan

Strana: 26

ФИЛАТЕЛИЈА

Крсна слава – Свети Стефан

Филателистичко издање „Крсна слава” у оптицају је од 3. 12, садржи две марке номиналних вредности 23 динара и два ФДЦ коверта и штампано је у тиражу од по 25.000 примерака

Крсна слава (слава, крсно име) представља ритуал посвећен неком хришћанском свецу за кога породица верује да је њен заштитник и давалац благостања. Прослављање свеца заштитника практикује већина православних хришћанских породица на територији Србије као значајан породични празник у којем учествују појединачне породице и њихови гости – чланови ширег сродства, суседи, пријатељи. Срби доживљавају славу као начин исказивања

националног идентитета и они су носиоци ове традиције, али прослављање породичног свеца заштитника практикују и православне хришћанске породице још неких етничких заједница у Србији. У дому породице се на дан славе током обављања ритуала пали славска свећа, чита молитва *Оче наш* и обавља ритуално сечење славског колача – који обавезно има утиснут симбол ИС ХС НИ КА – тако што се прелива вином, сече у облику крста, затим се окреће и доми на четири дела уз подизање увис. Током ритуала изговарају се захвалности свецу и молитве за благостање. Ритуално сечење колача обављају чланови поро-

дице у свом дому, али је, с друге стране, уобичајена пракса и да се славски колач носи у цркву, а у неким породицама свештеник долази у кућу да сече славски колач. Важан део прослављања свеца заштитника јесте славска гозба која окупуља породицу и њене сроднике и пријатеље. Слава је виталан елемент нашег нематеријалног културног наслеђа и 2014. године уписана је на Унескову Репрезента-

тивну листу нематеријалног културног наслеђа човечанства. Св. Стефан, 9. јануар – празнује се као трећи дан Божића, а неке породице га празнују и као своју породичну славу. Обичај је да се на тај дан божићна слама износи из куће.

Мотив на марки: Свети Стефан (икона, крај 19. или почетак 20. века, Сомбор), славски колач, кандило и шаралица слово.

Мотив на коверту: Свети Стефан (икона, 19 век (?), Дебелача). За мотиве марака и коверата коришћене су фотографије експоната Етнографског музеја у Београду, аутора Иване Масниковић Антић МА.

Стручна сарадња: Етнографски музеј у Београду.

Графичка обрада марака: Анамари Бањац, академски сликар.

